No. 80. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT

Zaturdag 4 Julij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentiën behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

De Heer van Nagell.

(Vervolg van onze Vorige.)

Ingevolge onze toezegging, zullen wij nu eenige oogenblikken stil staan bij sommige verdere gedeelten der redevoering van dezen vertegenwoordiger.

Niettegenstaande het *bedenkelyke*, dat Z. E. M. in het beraadslagen over de grondwet ziet, zonder medewerking der Afgevaardigden van Limburg, en ongeacht de » *vele moeyelyke verwikkelingen*," die voor de regering zullen ontstaan uit het opnemen van dat land als Nederlandsch gewest, zal Z. E. M. zijne stem aan ontwerp A. ten goede geven. Waarom?

» Omdat ik oordeel, dat de splitsing van Holland, » welke thans gedeeltelijk bestaat, hierdoor haar » volle beslag zal krijgen," zegt de Heer van Nagell.

Maar eilieve, hoe staat dit met elkander in verband, om het zoo in een en denzelfden adem te noemen?

Zal dan de splitsing van Holland het *bedenkelyke* opheffen van het niet hooren der Limburgers, omtrent de grondwet, onder welke zij in het toekomende zullen moeten leven? Zullen door die splitsing » de *vele moeyelyke verwikkelingen*" worden voorgekomen, welke voor de regering zullen moeten ontstaan uit het opnemen van dat land, als Nederlandsch gewest?

Zoo neen, levert dan die *splitsing* eenen voldoenden beweeggrond op, om maar over *die* bezwaren ten aanzien van Limburg heen te stappen? Omdat er *iets*, wat men voor goed houdt en waarop men gezet is, door eene wet zal worden verkregen, moet men *dáárom* het verkeerde dat er mede door behaald zal worden, maar aannemen?

Wij vinden zulk eene manier van redeneren al heel zonderling, vooral zoolang het niet gebleken is, dat men, door vol te houden, niet het goede, *zonder* het verkeerde, zou hebben kunnen erlangen.

Van *vrye verkiezingen*, wil de Heer van Nagell niets weten. Waarom niet? Omdat hij vreest, » de verstandelooze woelingen der fortuinzoekers, » die het omverwerpen van *het bestaande* zullen » zoeken, en die door intrigues, omkoopingen als » anderzins trachten zullen, als vertegenwoordigers » te worden verkozen. Dit zal misschien *nu* het » geval niet zijn, maar wie zal zulks voor de toe- » komst waarborgen?"

Fortuinzoekers zullen wel zijn: menschen *zonder* fortuin; (zij behoefden het anders niet meer te zoeken;) deze zullen de *gegoede*, lastdragende burgers in Nederland, welke men regtstreeks wil laten kiezen, *omkoopen*. Vindt gij dit niet eene aardige onderstelling lezers? Bewijzen zulke armzalige argumenten wel iets anders, dan dat men niets deugdelijks weet te aan voeren?

Men is verpligt, uit eerbied voor de waarheid, — voor den rustigen, vaderlandschen zin onzer natie, vooral van dat gedeelte, hetwelk door zijn lastdragen de kiesbevoegdheid bezit, te erkennen, dat dit nu misschien niet zou gedaan worden; maar vraagt men, [want men moet toch eenigen grond voor zijne *vrees* aanvoeren,] wie zal zulks voor de toekomst waarborgen?

Wij zullen U dit zeggen, mijnheer van Nagell! Het *nationaal gevoel* der Nederlandsche staatsburgers, hunne tevredenheid met de gezuiverde vaderlandsche instellingen, met het verbeterde, eenvoudiger en spaarzamer bestuur, hetwelk zij zullen erlangen, wanneer eene *nationale* vertegenwoordiging wordt ingevoerd, die de grondwet niet, zoo als tot dusver, volgens uwe eigene bekentenis, plaats vond, ongehandhaafd laat; de overtuiging, dat de belangen des lands door bekwame, onafhankelijke en regtschapene, — niet door zelfzoekende mannen — zullen worden behartigd; de bewustheid, dat, wie hier in te kort komt, zal worden ter zijde gesteld, of wie te kort zou *willen* komen, dit niet zal *durven* doen, uit vrees van ter zijde gesteld te zullen worden; — dit een en ander, mijnheer van Nagell! zal den waarborg geven, dat geene *verstandelooze woelingen van fortuinzoekers, geene omkoopingen*, bij het gegoede en verlichte deel der Nederlandsche natie zullen vermogen, het *bestaande* omver te werpen.

Maar wie, daarentegen, zal waarborgen, dat, bij het *niet* inwilligen van dit billijke verlangen; bij het dien ten gevolge behouden blijven van al het gebrekkige, dat wij bezitten; het kostbare staatsbestuur, het als eene lawine aangroeijen der staats-schuld; het in het nog loopend met posten en voorregten begunstigd worden der rijke patriciers, met voorbijgaan van regtschapenheid en verdiensten, zonder adel of groote schatten; het ongehandhaafd laten der grondwet, uit vrees van anders niet in *die* voorregten voor zich en de zijnen te zullen deelen; — wie zal het waarborgen, dat eindelijk, bij dit alles, het talrijkste deel der natie niet zijn geduld zal verliezen, en *dan* deze of gene eerzuchtige, schrandere kop, met medehulp van buiten, waaraan het in zulke omstandigheden nimmer ontbreekt, van die stemming en gelegenheid zal gebruik maken, om dat geliefkoosde *bestaande*, geheel en glad omver te werpen, om eenen bajert van verwarring, eenen poel van rampen te doen ontstaan, tot welker ordening, leniging en herstel tallooze jaren gevorderd zullen worden?

Zal het, door U als zoo goed en fraai geprezen, verkiezingsstelsel hetwelk de door U evenzeer geprezene Graaf van Hogendorp reeds voor tien jaren afkeurde en door vrije, regtstreeksche verkiezingen wilde doen vervangen; zal dit stelsel, ten gevolge van hetwelk wij gekomen zijn, waar wij zijn, hetwelk de ontevredenheid van ieder wél- en nadenkend burger elken dag meer gaande maakt, zal *dit* dien waarborg opleveren? onzin, volslagen onzin ware het, zulks te beweren!

Wij zien het, Gij verlustigt U met stil te staan, bij zinsneden als de volgende, door U aangehaald:

» De Staten der Provinciën, waarin onze *oude*, » *edele* en *aanzienlyke* geslachten, wier voorouders » voor de zaak van vrijheid en onafhankelijkheid » goed en bloed hebben opgezet, erfgenamen van » dien alouden roem en eerbiedwaardige namen » weder zullen vinden."

Maar wat denkt de burgerman, hij, dien men *ook* geregeld zijn biljet te huis zendt, om een gansch niet onbeduidend gedeelte in 's lands lasten te dragen, dit lezende:

Hij vraagt zich af: » Streden die *oude*, *edele* en » *aanzienlyke* geslachten alleen voor de zaak der » vrijheid en onafhankelijkheid? Hadden zij *alleen* » goed en bloed daarvoor veil? Of had ook ik en » mijn medeburger voorouders, die in dien tijd leef- » den en streden, en zonder welker goed en bloed » niet zou zijn verkregen en bevochten, wat er voor » het nageslacht verkregen en bevochten is? Zoo ja, » waarom worden *deze* hier dan vergeten, en al- » leen gesproken van de *oude*, *edele* en *aanzienlyke* » geslachten? Stammen ook niet *myne* voorouders » uit het Paradijs af? Zijn dan de voorouders dier » *edele* en *aanzienlyke* geslachten van eenen *ouderen* oorsprong, dan de mijne, en die van mijnen » medeburger? Waren de *edelen* en *aanzienlyken* » ook altijd brave, deugdzame aan hunnen vorst en » land getrouwe mannen?"

Dit vraagt hij zich af, en wanneer nu het antwoord hierop ontkennend is, dan valt het hun vreemd, dat men, de staatkundige voorregten en den invloed van het *tegenwoordige* geslacht willende regelen, zoo bijzonder en in de eerste plaats spreekt van die edele en aanzienlijke geslachten, en men van de voorouders van den burgerman volstrekt geen gewag maakt.

Wanneer hij verder de door U aangehaalde zinsneden leest, en hij vindt daar gezegd: » waarin » onze steden hare *oudste* en *kundigste* burgers; » waarin de landeigenaars de *vroedste*, *beste* en *kun-* » *digste* uit hun midden *in ruimen getale* zullen » herkennen;" dan haalt hij de schouders op, bij het in zijn geheugen roepen van vele namen, en het nadenken over den ouderdom en de geleverde bewijzen van kunde en deugd, en de kennis aan de ware belangen van den landbouw dergenen welke hij op het eeregestoelte der Provinciale Staten ziet zitting nemen; en hij wordt schier met medelijden bewogen over eenen Nederlandschen vertegenwoordiger, welke zich ter goeder trouw heeft kunnen verbeelden, dat de aanhaling van dergelijke zinsneden, na de door de Nederlandsche natie verkregene 25-jarige ondervinding van hetgeen die *oude*, *kundige*, *vroedste* en *beste* mannen voor het heil des lands hebben uitgewerkt, iets dergelijks voor goede munt zoude aannemen; hij kan zich eindelijk niet begrijpen, hoe het aanhalen van dergelijke zinsneden in het hoofd van eenen vertegenwoordiger heeft kunnen opkomen, nadat hij eenige regelen vroeger gezegd had:

» En wanneer ik mij zelf afvraag: is aan al deze » zoo duidelijk bepaalde voorschriften voldaan ge- » worden; is de ware geest van die grondwet, » waarvan de grondbeginselen destijds ter beoordee- » ling der *aanzienlyken* zijn voorgedragen, of van » de thans herziene grondwet, die denzelfden geest » en grondbeginselen als de grondwet van 1814 be- » vat, nagevolgd geworden, — *dan zal het niet* » *moeyelyk zyn die vraag* ontkennend *te beant-* » *woorden*."

Een vertegenwoordiger, die *dit* erkent, moest, zoo redeneert de nadenkende burger, begrepen hebben, dat, — indien de schuld hiervan grootendeels lag bij de vertegenwoordiging, zoo als het Lid der Kamer zelf betuigt, — de *oude*, *kundige*, *vroedste* en *beste* mannen, in de Provinciale Staten gezeten, hadden moeten zorgen, dat de natie eene betere vertegenwoordiging erlangde; en daar het verkiezingsstelsel zóó goed, zóó fraai en zóó volkomen was, kon het dááraan niet haperen, en het moest dus haperen aan de *oude*, *kundige*, *vroedste* en *beste* mannen zelven, die dat uitmuntende stelsel niet toepasten, aan de natie hare gebrekkige, » vele » misslagen begaande." vertegenwoordiging lieten behouden, en daardoor het vaderland op den rand van deszelfs ondergang gebragt, en eene algemeene ontevredenheid over den gang van het staatsbestuur veroorzaakt hebben.

De nadenkende acht het schier onbestaanbaar met gezonde hersenen, na zulke betuigingen van de verrigtingen der vertegenwoordiging, [het uitvloeisel van de handelwijze der Provinciale Staten, die geene *betere* vertegenwoordiging aan de natie verschaft,] *dit* verkiezingsstelsel, *die* Provinciale Staten zóó hoog te verheffen, en zich zoo krachtig tegen een beter verkiezingsstelsel tegen eene betere zamenstelling *dier* Staten aan te kanten.

Kon men echter van iemand, billijkerwijs iets anders verwachten, die zich over den voortgang der verlichting beklaagt, die deze beschuldigt, alles uit zijn verband te rukken en niet onduidelijk er eene ergernis aan heeft » dat verkregene kennis" gelijke aanspraken zou geven, als hetgeen *hy* verkregene regten noemt, en onder welke hij verstaat » adel- » dom, eereposten, eereteekens en staatsbedienin- » gen," al hetwelk natuurlijk niet toekomt aan hen, op welke hij het spreekwoord wil hebben toegepast:

» *Schoenmaker, blijft bij uwe leest.*"

O Ruiters! O Franklins! hoezeer hebt gij u bezondigd, door u niet te hebben gehouden bij uw touwslagerswiel; bij uwe boekbinderij! En gij, nog levende hooge en verdienstelijke staatsambtenaren, in Nederland, die ik niet noemen zal, welk eene dwaasheid was het van u, eenen zooveel verhevener werkkring in te slaan, dan waarop uw » geboortestand" u aanspraak gaf!

O heillooze verlichting, die » alles uit zijn ver- » band rukt," zoodanig zelfs, dat een Heer van

KAMERS reden vindt, in eene redevoering over de wijziging der grondwet, de natie oplettend te maken, dat *hy* haar vertegenwoordiger was: *» zonder eenige andere betrekking in den Staat te mogen erlangen."*

Het is gruwelijk! gruwelijk! X.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat bij hen is ingekomen en op heden ter invordering aan den Heer Ontvanger der Directe Belastingen alhier is verzonden, het kohier der Personele Belasting over het 4e kwartaal van 1839/40, N°. 11, mitsgaders dat wegens ambtshalve aanslags-verhoogingen over gezegd dienstjaar, N°. 12, en noodigen de daarop voorkomende belastingschuldigen bij deze uit, om het door hen verschuldigde binnen de bij de wet bepaalde termijnen, in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 30. Junij 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28. Junij. In den avond van den 22 dezer hebben in het Badensche, en Wurtembergsche vreesselijke onweders gewoed, vergezeld van zware hagelbuijen, die groote schade hebben aangerigt.

— De haat der bevolking van Alexandrie tegen de Christenen neemt op eene verontrustende wijze toe. Zekere Heer *Turcinovich*, een bejaard Europëer, is op de openbare straat, door een Arabier, met eene sabel gewond geworden, zonder dat het blijkt dat deze zijne verdiende straf heeft ondergaan.

Men had aldaar berigten uit Beyrut, van den 28 Mei, volgens welke de bergbewoners die stad geblokkeerd en alle gemeenschap met het binnenland afgesneden hadden. Al de Egyptische troepen, die in den omtrek legerden, waren naar de stad gevlugt en hadden de poorten gesloten. Het dwangbevel van *Ibrahim*-Pacha, tot uitlevering der wapenen en tot betaling der contributie, tot welke laatste zij zich echter, mits hun tijd gelaten worde, niet onwillig betoonen, schijnt aanleiding tot deze bewegingen der bergbewoners gegeven te hebben.

ENGELAND.

LONDEN, den 29. Junij. Maandag ll., omstreeks elf ure, reed een trein van 20 stoom-vrachtwagens met allerlei goederen beladen, den zoogenaamden Groot-Westelijken spoorweg langs, toen een der wachters ontdekte dat er uit den wagen, die het naast aan den stoomsleper was, vlammen uitsloegen. Het geraas der wagens maakte dat zijn roepen niet gehoord werd voor dat de brand reeds tot den tweeden was overgeslagen. Het eenige wat men op het oogenblik vermogt te doen, was die beide wagens van den trein los te maken en ter plaatse aan hun lot over te laten. In allerijl zijn er voorts brandspuiten met postpaarden aangevoerd geworden, maar de moeijelijkheid om water te bekomen heeft dezelve nutteloos doen verblijven. Van de beide wagens is niets dan de ijzeren gedeelten overgebleven. De oorzaak van den brand is onbekend; maar met leedwezen heeft men opgemerkt, dat de boeren uit den omtrek, in plaatse van hulp aan te brengen, zich in het ongeluk schenen te verheugen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29. Junij. De *Moniteur* bevat een tweetal télégraphische dépêches, betrekkelijk den toestand des legers in Algiers, welke de onrustbarende geruchten, die in de laatste dagen in omloop waren, grootendeels wederspreken. — Volgens het eerste der berigten, uit de stad Algiers van den 24 dezer gedagteekend, zijn twee convooijen leeftogt, voor de expeditionaire kolonne bestemd, den 20 en 22 te voren te Blida aangekomen, vanwaar de zieken en gewonden naar Algiers zijn vervoerd, zonder door den vijand te zijn verontrust, terwijl de staat der vlakte en van het Sahel voldoende is. Het tweede berigt uit Toulon van den 28 deelt dezelfde bijzonderheden mede, er bijvoegende, dat het vervoer der zieken en gewonden heeft plaats gehad zonder dat men eenen enkelen Arabier heeft ontmoet. De télégraphische gemeenschap, welke men zeide op verschillende punten te zijn gestaakt, heeft niet opgehouden te bestaan. De maarschalk *Valée* werd den 27 te Blida en den 30 te Algiers verwacht. Arabische overloopers verhalen, dat hunne landgenooten veel van den honger lijden, dat het leger van *Abd-el-Kader* genoodzaakt is, zich te ontbinden, om zich mondbehoeften te verschaffen, en dat de Emir gebrek begint te krijgen aan geld, om de soldij zijnen regelmatige troepen te betalen. In weerwil dezer officiële berigten, is men nog niet geheel gerustgesteld, omtrent den werkelijken staat van zaken in Algiers, en het blijkt in allen gevalle meer en meer, dat de achterhoede van het leger, bij het doortrekken van den bergpas van Teniah inderdaad deerlijk gehavend is. Het *Journal des Débats*, dat niet kan gezegd worden, moedwillig verdichte nadeelige geruchten op te nemen, deelt een vrij uitvoerig artikel mede, waarin nopens dat gevecht, onder anderen, het volgende voorkomt: — De achterhoede was uit Zouaven en Tirailleurs, ten getale van 800 man, zamengesteld. Den bergpas doortrekkende, werd zij door eene hagelbui van kogels begroet, en onmiddelijk door 2,000 Arabieren, regelmatige troepen, overvallen. Eene woedende en schrikkelijke worsteling ontstond daarop, van man tegen man; de Arabieren, aangemoedigd door hunne overmagt, en door de omstandigheid van de afsnijding der achterhoede van het overige leger, wierpen zich, met de woede van wilde dieren op onze verraste soldaten. Met de eene hand greep een Arabier de bajonnet van eenen Franschman, en met de andere stak hij hem met zijne yatagan of dolk. Van wederzijden was men tegen elkander te zeer opgewonden, om het geweer te herladen; men vatte zijn wapen bij den loop, en maakte zich daarvan eenen knods, de gewonden, de een op den ander vallende, zetten den strijd voort, slingerden elkander in het aangezigt met de steenen, die zij op den grond vonden, en geene andere wapens hebbende, gebruikten zij hunne tanden, om elkander daarmede de afgrijselijkste wonden toe te brengen. De Arabieren, van eene yatagan en dolken twee pistolen voorzien, hadden in dezen strijd een noodlottig voordeel. Tot drie malen toe is deze uitzinnige verwarring, door de dapperheid der onzen hersteld; tot drie malen toe, wierpen de Arabieren zich op onze gelederen. Bij het afslaan voor de vierde maal eindelijk trokken zij terug, vol verbazing over eenen zoo heldhaftigen wederstand. Het verlies aan onze zijde wordt op 140 dooden en 300 gewonden begroot.

— De berigten uit Spanje kondigen het einde van den burger-oorlog als zeer nabij aan. Een brief uit Perpignan van den 25 meldt, dat *Cabrera* Berga verlaten heeft, zich naar het gebergte begevende, om aldaar het gunstig oogenblik af te wachten, zich een goed heenkomen te bezorgen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 1. Julij. In een particulieren brief uit Brussel, van den 30 Junij, leest men het volgende:

» Sinds eenigen tijd houdt men zich aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken alhier bezig met het ontwerpen van een handelverdrag, door den Prins *de Chimay* aan het kabinet van 's Gravenhage voor te stellen. Men meent, dat het Nederlandsche gouvernement ook van zijnen kant reeds openingen, betrekkelijk de grondslagen van een handeltractaat tusschen de beide landen, gedaan heeft. De voornaamste artikelen, waarop Belgie eene vermindering van regten vraagt, zijn: lakens, linnens, gedrukte en andere katoenen, tapijten, kant, ijzer, spiegels, bronzen, messen, enz., blanke en vuurwapenen, behangselpapieren, gehouwen steen, en vooral steenkolen. Daartegen zou Belgie eene vermindering van regten aanbieden op alle de Hollandsche koloniale voortbrengselen, alsook op het vee en de kaas. Het commerciele en industriele onderzoek, onlangs door de Kamer van Afgevaardigden bevolen, zou wel eenige vertraging aan den loop der daartoe betrekkelijke onderhandelingen kunnen toebrengen, maar men verwacht evenwel, dat het kabinet van Brussel zich daardoor niet zal laten afhouden van de spoedige behandeling eener zaak, die met de belangen der beide volken zoude overeenkomen."

's GRAVENHAGE, den 1. Julij. Het heeft Z. M. behaagd Mr. *A. van Gennep*, die gedurende de eerste zes maanden dezes jaars de functien van Minister van Finantien *ad interim* heeft waargenomen, nog gedurende eene maand, en alzoo tot 1 Augustus, met die betrekking te bekleeden.

ROTTERDAM, den 29. Junij. Heden is van 's Rijks werf alhier met goed gevolg te water gebragt het Fregat *de Yssel*, van 44 stukken.

ZWOLLE, den 30. Junij. Donderdag morgen had hier tusschen vier oud bekenden en stadgenooten eene zeldzame ontmoeting op straat plaats; het gesprek dat over verschillende onderwerpen liep bepaalde zich eindelijk tot de vraag hoe oud ieder hunner was; na dat, aan het optellen werd gegaan liep het getal hunner jaren te zamen 330; alle vier genieten nog eene gewenschte gezondheid.

— De Majoor *M. Smits*, gewezen Kommandant van het reserve-bataillon der ontbondene 18e afdeeling infanterie, laatstelijk kommanderend officier van het 2e bataillon der 9e afdeeling, is den 23 Julij te Hoorn overleden.

— Men meldt van Rio-Janeiro, dat den 5e April ll. aldaar zijn binnengekomen Zr. Ms. korvet *Boreas*, Kapitein-Luitenant *Boelen*, den 9 Jan. uit Vlissingen en den 17e Februarij uit Plymouth, en het Hollandsche driemastschip *Pieter Florisz*zoon, Kapitein *Spiegelberg*, den 9. Jan uit Texel gezeild, beide bestemd naar Neerlandsch Indie. De laatste had aan boord een detachement van 120 man troepen, die den eersten nacht begonnen te deserteren, tot dat op den 8e April daar aan boord een volslagen oproer uitbrak. Terstond werd er door Zr. Ms. korvet *Boreas* krachtdadige hulp verleend, het oproer onmiddellijk gedempt en 10 der belhamels aan boord der korvet gebragt, om daarmede de reis naar Java te doen. De *Pieter Florisz*zoon, onder het bereik van het geschut der korvet ten anker gekomen, bleef in de grootste orde daar liggen, tot dat zij den 14e April hare reize heeft vervolgd, zonder eenen enkelen deserteur achter te laten. Zr. Ms. korvet *Boreas* was de gelukkige oorzaak, dat niet een groot gedeelte van het detachement gedeserteerd is, die soms nimmer en meestal met veel moeite hier terug te krijgen zijn.

— Het wetenschappelijke blad *Athenaeum* behelst het berigt, dat de Heer *Daguerre* zich thans op het punt acht te zijn om een middel ontdekt te hebben, waardoor de werking van het zonnelicht *oogenblikkelyk* eene photogenische teekening te weeg zou brengen en daartoe niet eerst een zeker verloop van tijd zou behoeven. Deze verbetering zou dus de daguerrotiep in staat stellen, om ook juiste beelden van de bewegende voorwerpen te leveren.

DRUKFEIL.

In ons vorig N°. de 2e kolom blads. 1 staat: als een doelmatig middel en man, moet zijn: *als een doelmatig middel.*

De inkomende regten enz. van de onderscheidene graansoorten, zijn voor de maand *Julij* bepaald als volgt:

	Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.	
Tarwe en gepelde Spelt	f 0,25.	f 0,50.	f 0,10.	per Mud.
Rogge	- 0,30.	vrij.	- 0,05.	
Gerst en Mout	- 0 10.	- 0,25.	- 0,05.	
Boekweit	- 0,15.	- 0,30.	- 0,05.	
Haver	- 0,30.	vrij.	- 0,05.	
Ongepelde Spelt	- 0,80.		- 0,05.	

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 2. JULIJ 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Walchers. Tarwe	f 10,25	Boekweit	f 6,40
Zeeuwsche Tarwe	- 9,75	Zeeuws. Groene Erwten	- 0,00
Zeeuwsche Rogge	- 6,90	Idem Paardeboonen	- 0,00
Noordbr. Rogge	- 7,00	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 6,25	Koolzaad	- 00,00
Zomer Garst	- 6,95	Zomerzaad	- 0,00
Haver	- 4,00	Kanariezaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon.	- 0,00	Raap-Olie	f 44,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 46,50
Idem Witte Boonen	- 00,00	Lijn-Olie	- 55
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	f 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 00,00	Raapkoeken	f 00 à 00 a 0000 p.

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 3. Julij. Sedert den 1 dezer zijn alhier ter Reede gekomen: Voor Antwerpen bestemd:

Steiglieni, T. Cushing, van Mathanzas, met suiker; The Ann, W. Burn, van Newcastle, met stukgoederen; Gretry, J. B. Gombeer, van Liverpool, met klipzout; Venice, H. Besbee, van New-Orleans, met katoen; l'Auguste, P. Quesnel; Clyde, R. M. Quin, van Mantlianzas, met suiker; The Soho, T. Whitcombe, van Londen, met stukgoederen en passagiers; Octavio, A. Klein, van Havanna, met suiker.

Voor Gend bestemd:

La Jeune Iranie, V. Largement, van Havre de Grace, met katoen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Dorothea, D. H. Lucht, naar Bremen, met stukgoederen; Antwerpen, T. Jackson, naar Londen, met stukgoederen en passagiers.

Advertentien.

Men vraagt een ONDERMEESTER van de Hervormde Godsdienst, in of buiten den kost enz. Adres bij de *GEBROEDERS ABRAHAMS*, te Middelburg.

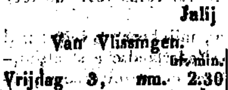

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

De Schelde,

Julij 1840.

Van Vlissingen.			ur. min.	Van Breskens.			ur. min.
Vrijdag	3,	nm.	2.30	Vrijdag	3,	nm.	3.30
Zaturdag	4,	»	3.	Zaturdag	4,	»	4.
Zondag	5,	»	4.	Zondag	5,	»	5.
Maandag	6,	»	4.30	Maandag	6,	»	5.30
Dingsdag	7,	v. 6.30 n.	6.	Dingsdag	7,	v. 7.30 n.	7.
Woensdag	8,	v. 7.30 n.	6.	Woensdag	8,	v. 8.30 n.	7.
Donderdag	9,	vm.	8.	Donderdag	9,	vm.	9.

Van *VLISSINGEN* naar *NEUZEN* en terug.
Maandag 13, vm. ten 10.30 en ter. nm. ten 1.33 ure.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.